

[Ebba Strange]

»Hvad agter statsministeren at gøre for at sikre unge uddannelsessøgende sådanne økonomiske vilkår og sådanne boligmuligheder, at de ikke kommer i en situation, hvor de bliver sat på gaden ved politiets hjælp?«
(Spm. nr. 1125).

Begrundelse.

Den aktuelle begrundelse for at rejse spørgsmålet over for statsministeren nu er de sidste dages politiaktioner over for beboere på Skjoldhøjkollegiet i Århus, hvor beboerne har haft meget gode grunde til at protestere mod udsættelsen og politiets metoder.

Sagen med udsættelsen er helt klart politisk. Beboernes protest er rettet mod en kollegielovgivning, hvor omkring $\frac{2}{3}$ af huslejen på mange kollegier reelt går til at betale renter og afdrag.

Samtidig er der en sådan sammenhæng i de uddannelsessøgendes økonomiske forhold, at det ikke mere synes rimeligt udelukkende at rette spørgsmålet til boligministeren. De stadig stigende huslejer er nemlig kun en del af det samlede billede.

De uddannelsessøgendes økonomiske støtemuligheder er så dårlige, at de fleste af dem er helt afhængige af at kunne få erhvervsarbejde i deres sommerferie. Dette er for mange af dem uhyre vanskeligt at skaffe sig, når der midt i en sommerperiode i forvejen er over 170.000 arbejdsløse.

Den supplerende af uddannelsesstøtten, som de uddannelsessøgende skulle kunne få over bistandsloven i sommerperioden, bliver i mange kommuner administreret meget restriktivt, fordi der på alle bistandskontorer i forvejen er mange hjælptrængende. De uddannelsessøgendes problem er således generelt politisk, og det er derfor vigtigt at vide, hvad landets statsminister har tænkt sig at gøre for at sikre, at uddannelsessøgende kan få sådanne økonomiske vilkår, at de kan leve, bo og uddanne sig på så anstændige vilkår, at de ikke bliver nødt til at komme i konflikt med statens ordensmagt.

Besvarelse (21/8 78):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Spørgsmålet om forbedring af uddannelsesstøtten er som bekendt højt prioriteret i undervisningsministeriet, og med udgangs-

punkt i den redegørelse, som CUR om kort tid vil afgive, forventer undervisningsministeren at kunne få udbygget uddannelsesstøtten, således at den dækker de rimelige eller i hvert fald de nødvendige leveomkostninger for de uddannelsessøgende. Hvorledes de så vil bruge disse penge, om de vil medgå til betaling af husleje på kollegierne, er en anden sag. Staten er ikke formynder for de uddannelsessøgende.

Indtil uddannelsesstøtten er blevet forbedret, må de uddannelsessøgende selv skaffe sig de nødvendige supplerende indtægter ved erhvervsarbejde, specielt i sommerferien.

Jeg ved, at dette på grundlag af arbejdsløsheden har været vanskeligt for mange, og jeg kan derfor kun være tilfreds med, at socialministeriet er trådt hjælpende til med støtte efter bistandsloven, uanset at de uddannelsessøgende som sådanne ikke henhører under denne lov. Men heller ikke denne hjælp er øremærket.

I øvrigt er jeg helt enig med spørgeren i, at huslejeboycot på kollegierne i langt de fleste tilfælde er politisk begrundet. Uddannelsesstøttens størrelse er derfor næppe afgørende.

Til *kirkeministeren* (11/8 78) af:

Honoré (KrF):

»Mener ministeren, at den daglige ledelse af Kirkernes Verdensråd har overskredet sit mandat eller kompromitteret kirkerådets humanitære bistand ved en politisk stillingtagen i går til nyordningen i Rhodesia?«

(Spm. nr. 1126).

Begrundelse.

Folketinget bevilger årligt over finansloven 180.000 kr. som folkekirkens kontingent til Kirkernes Verdensråd. Det danske medlem af Kirkernes Verdensråds centralkomité pastor Johannes Langhoff har i dag i Kristeligt Dagblad taget afstand fra en udtalelse af kirkerådets daglige ledelse, der fordømmer den demokratiske nyordning i Rhodesia.

Hvis ministeren ikke vil desavouere udtalelsen fra det danske medlem af centralkomiteen, bør dette formodentlig få konsekvenser for folkekirkens stillingtagen til kirkerådets aktuelle ledelse.